

22, skal jeg bemærke, som udtalt af Ordføreren, at Punkterne Nr. 4 og 5 tiltrædes og anbefales. — Med Hensyn til Afstemningspunktet under Nr. 6 haaber jeg, at det ærede Thing vil stemme mod Mindretallets Forslag. Det er jo aldeles overeensstemmende med den herom gjældende Lovbestemmelse, at naar der gives Volig, skal det være Friholig, og paa de Steder, hvorom der her er Spørgsmaal, har man jo fundet, at det var rigtigt og — jeg kan sige — næsten nødvendigt, at Vedkommende kom til at boe paa Stedet; altsaa er det lovligt, at de skulle have en Friholig. Hvad Udvalgets Fleertals Forslag under samme Nummer angaaer, da kan det tiltrædes fra Ministeriets Side, medens man dog maa forbeholde sig — og det antager jeg ogsaa er stemmende med Fleertallets Mening — at det, naar de vedkommende Skoler blive endelig ordnede, maa afhænge af Forholdene, hvorledes Sagen da maa arrangeres for disse Læreres Vedkommende. — Med Hensyn til Punkt 7 maa jeg bemærke, at det ikke kan være Andet end en Forglemmelse, at disse 2 Arrestforvarere ikke tidligere have været omtalte. Jeg troer ikke, at der er noget Sted, hvor en Arrestforvarer ikke har Friholig, og det synes jo egentlig talt forunderligt, at den Mand, der anviser Enhver, som han sætter i Arresten, Friholig, ikke selv maa boe frit. — Punkt 8, som angaaer Munderingsager, er et for Hæren særdeles vigtigt Punkt. Der kan fra Ministeriets Side ikke være Noget ivoien for at overflytte det, saaledes som her er bestemt, til „Overveentlige Statsudgifter“, og jeg skal derfor tillade mig at omtale det under § 25, hvor der under Punkt 53 er foreslaaet af Udvalget, at Summen skal forhøjes med 20,000 Rd., medens det fra Krigsministeriets Side maa ønskes, at den forhøjes med 60,000 Rd. Sagen stiller sig altsaa saaledes, at der fra Krigsministeriet er begjært 100,000 Rd. til at completere Beholdningen af Munderingsager. Disse 100,000 Rd. har Ministeriet nedsat til 60,000 Rd., medens Udvalget vil nedsette dem til 20,000 Rd. Nu er den Nedsættelse, der er skeet fra Krigsministeriets Side, saa stor, at det vistnok maatte være ønskeligt, for

ikke at komme ind paa at faae for mange Gjengangere, at Pengene bevilges denne Gang. Der er jo nemlig fra Udvalgets Side aldeles ikke udtalt Noget imod, at disse Sager anskaffes, thi jeg maa gjøre opmærksom paa, at Krigsministeriet er gaaet ind paa at kjøbe billige Huer og paa ikke at kjøbe Kapper af en anden Farve paa Grund af, at man havde Kapper af en vis Farve. Altsaa disse Besparelser ere gjorte, og dernæst er man ogsaa gaaet ind paa at opgive saagodtsom hele Anskaffelsen af de Dreilsklæder, som den ærede Ordfører omtalte; tilbage ere altsaa nu kun Gjenstande, som det maa anses for vigtigt at have i Magasin, naar man vil holde Hæren frigsberedt. Jeg maa derfor anbefale, at man paa Grund af den ærede Ordførers Udtalelse denne Gang vil stemme for de 60,000 Rd., da man saa altid, dersom man skulde finde, at dette er for stor en Forbring, kan nedsætte Summen ved 3die Behandling, medens det derimod vil være meget vanskeligt for Krigsministeriet, naar Summen først er sat saa betydelig ned, da at skulle søge at faae den hævet igjen. Punkterne 9 og 10 ere unegtelig Spørgsmaal, som ere komne igjen, men Ministeriet har troet, at det var rigtigt, ja tildeels nødvendigt at forelægge disse to Spørgsmaal til fornøjet Overveielse for Thinget. Disse Begjæringer kunne nemlig ikke siges at være definitivt aflaaede af Thinget, der er givet Grunde for og imod, og det turde dog være rigtigt, at der, hvad det første Punkt angaaer, blev indført det samme Princip for de forskjellige Personligheder. Nu har man to commanderende Generaler, og disse to Mænd ere i det Hele taget stillede eens, men man har givet den ene en Friholig, medens man derimod negter den anden en saadan. Dette kan jo fra Krigsbestyrelsens Side ikke betragtes anderledes end som en Mangel. Forholdet bør være eens for begge, og altsaa er man, saalænge der er Udsigt til at forsvare den Sag, nødt til fra Krigsbestyrelsens Side at holde paa, at der ogsaa tilstaaes den commanderende General i Sylland en Friholig. — Spørgsmaalet om Græceerhuset i Odense blev jo behandlet i forrige